

20. Mar 1926

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególony numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 11

Puck, środa, dnia 17 marca 1926 r.

Rok 40

Treść:

87. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5. II. 26 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia. — Dz. Ustaw nr. 18, poz. 113.
88. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5. II. 26 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia. — Dz. Ustaw nr 18 poz. 112.
89. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8. II. 26 r. o wykonaniu art. 8 ustawy z dnia 22. IX. 22 r. w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20. XII. 1911 r. o zabezpieczeniu urzędników prywatnych. (Dz. Ustaw nr. 19 poz. 121).
90. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19. 2. 26 r. o zwołeniu gminie wiejskiej Gdynia w powiecie wejherowskim w Województwie pomorskim na przy-

jęcie ustroju według pruskiej ordynacji miejskiej dla sześciu wschodnich prowincyj z dnia 30 maja 1853 r. (zb. ust. pr. str. 261). — Dz. U. nr. 21 poz. 127.

91. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 27. 2. 26 r. w sprawie pobierania opłat na utrzymanie morskich stacyj ratowniczych i zmiany morskich opłat pilotowych. (Dz. Ustaw nr. 22 poz. 137).
92. Obwieszczenie Wojewody wołyńskiego z dnia 5. 2. 1926 w sprawie wysiedlenia Dawidiuka-Cala Teodora, zamieszkałego w Kobylji pow. Równieńskiego, z 30 klm. pa- a granicznego.
93. Obwieszczenie Województwa Krakowskiego z dnia 1. 2. 26 r. w sprawie przyjmowania inwalidów o- jennych na kurs straży l. śnej i polnej w Niepołomi- cach na rok szkolny 1926/27.
94. Obwieszczenie w przedmiocie obrotu gazami skro- plonemi i zgęszczonemi.
95. Obwieszczenie Państwowego Urzędu Katastralnego w Pucku.
96. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Wej- herowie.

87.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5 lutego 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia.

Na mocy art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 650) oraz na mocy art. 17 i ust. 1 art. 18 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla czynnych zakładów pracy, wymienionych w ustępie 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 863), obowiązek zabezpieczenia robotników lub pracowników umysłowych powstaje z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile już pierwej nie istniał, a dla odnośnych zakładów pracy, uruchomionych

po tym terminie, — z chwilą zatrudnienia przez nie powyżej 5 robotników lub pracowników umysłowych.

§ 2. Zakłady pracy, na których ciąży obowiązek zabezpieczenia zatrudnionych robotników i pracowników umysłowych, winny pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 18 lipca 1924 r. w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 863) zarejestrować się we właściwym zarządzie odwodowym funduszu bezrobocia.

§ 3. Zakłady pracy, zobowiązane do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia zatrudnionych przez nie robotników i pracowników umysłowych, winny przy wypłacie zarobków prowadzić listy płac oddzielnie dla pracowników umysłowych, oddzielnie dla robotników.

W listach płac robotniczych należy zamieścić między innymi następujące dwie rubryki:

a) liczbę dni faktycznie przepracowanych w danym okresie płatniczym,

b) wkładkę potrącaną przez zakład pracy każdemu zabezpieczonemu robotnikowi.

Listy płacy pracowników umysłowych zawierać winny między innymi również rubrykę wymienioną pod lit. b) poprzedniego ustępu.

Ostatnia rubryka winna być podsumowana, ponadto w liście płac należy wskazać ogólną sumę, którą zakład obowiązany jest z mocy art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. wpłacić na rzecz funduszu bezrobocia.

§ 4. Po każdej dokonanej wypłacie zakład pracy niezwłocznie podaje do wiadomości zarządu obwodowego funduszu bezrobocia, względnie instytucji, która zastępczo w tej mierze pełni jego obowiązki:

a) ogólną liczbę wszystkich zatrudnionych w ostatnim okresie płatniczym w danym zakładzie robotników i pracowników umysłowych z podaniem liczby tych z pośród nich, którzy podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

b) sumę, należną funduszowi bezrobocia z tytułu przewidzianej w art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r., wkładki zakładów pracy za dany okres płatniczy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 września 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 817).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: B. Ziemięcki
 Minister Skarbu: J. Zdziechowski
 Minister Przemysłu i Handlu: Osiecki
 Minister Spraw Wojskowych: Żeligowski
 Minister Kolei: Chądzyński
 Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 3. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

88.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5 lutego 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 650), zmienionej przez ustawę z dnia 28 października 1925 r. o zmianie

niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Zażalenia na zakłady pracy co do zaliczenia do liczby robotników lub pracowników umysłowych, podlegających zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, lub wyłączeniu z tej liczby, składają osoby zainteresowane do właściwego zarządu obwodowego funduszu bezrobocia lub instytucji zastępczo pełniącej jego czynności.

§ 2. Na decyzję zarządu obwodowego, względnie instytucji zastępczo pełniącej jego czynności o objęciu obowiązkiem zabezpieczenia na wypadek bezrobocia lub wyłączenia z pod tego obowiązku zakładów pracy lub poszczególnych robotników, względnie pracowników umysłowych, zainteresowani wnoszą zażalenia do zarządu głównego funduszu bezrobocia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1924 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem przemysłu i Handlu, Ministrem spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 831).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: B. Ziemięcki
 Minister Skarbu: J. Zdziechowski
 Minister Przemysłu i Handlu: Osiecki
 Minister Spraw Wojskowych: Żeligowski
 Minister Kolei: Chądzyński
 Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 3. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

89.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 8 lutego 1926 r.

o wykonaniu art. 8 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na podstawie art. 8 i 9 ustawy z dn. 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 804) zarządza się co następujące:

§ 1. Osobom, występującym na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego do zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w myśl obowiązującej w tychże województwach niemieckiej ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ustaw. Rzeszy Niem. str. 989), a posiadających

47

prawa ubezpieczeniowe, nabyte na podstawie austriackiej ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z r. 1907 Nr. 1) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. (Austr. Dz. U. P. Nr. 138), ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 370) i ustawą z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 803), a obowiązującej na ziemiach województwa krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszynskiej części województwa śląskiego — i naodwrot, będą dotychczasowe prawa zaliczone do dalszego ubezpieczenia według zasad, określonych w §§ 2 i 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Jeżeli dotychczasowe prawa ubezpieczeniowe opierają się na przebytem okresie wyczekiwania, w takim razie zalicza się je w całości i powiększa się o $\frac{1}{8}$ premji za dalsze ubezpieczenie.

Postanowienie powyższe nie ma zastosowania do osób, które były ubezpieczone w zakładach zastępczych, działających na podstawie ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów w służbie publicznej.

§ 3. Za całość świadczeń, należnych osobie ubezpieczonej odpowiada ostatni zakład ubezpieczający. Zakład ten ma prawo regresu do zakładu, w którym dana osoba była poprzednio ubezpieczona — do wysokości świadczeń, należnych z tytułu ubezpieczenia przebytego w poprzednim zakładzie, o ile idzie o osoby uprawnione, posiadające warunki ust. 1 § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. We wszystkich wypadkach, nieobjętych ust. 1 § 2 niniejszego rozporządzenia, należy się nowemu zakładowi ubezpieczeniowemu rezerwa premjowa za czas ubezpieczenia danej osoby w poprzednim zakładzie.

Rezerwa ta będzie użyta na zakupno odpowiedniej ilości miesięcy składkowych w nowym zakładzie w myśl § 68 ustawy austr. z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów w służbie publicznej wzgl. § 395 ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, bez ograniczeń, przewidzianych w tym paragrafie.

Dla danej osoby staje się w tym wypadku obowiązującym ten okres wyczekiwania, jaki jest przyjęty w ustawie, stosowanej przez ostatni zakład ubezpieczeniowy.

O ile jednak osoba ubezpieczona przebyła okres wyczekiwania w zakładzie zastępczym należy uważać w myśl ustawy niemieckiej okres ten za przebyty, nawet gdyby przekazana rezerwa nie wystarczała na odpowiednie skrócenie czasu wyczekiwania.

§ 5. W razie objęcia zajęcia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, przez osobę, zwolnioną poprzednio od obowiązku ubezpieczenia na podstawie § 2 p. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszów w służbie publicznej, nowy zakład ubezpieczeniowy (w województwie po-

znańskim i pomorskiem) zalicza danej osobie za poprzedni okres ekspektatywy w sposób przepisany niniejszem rozporządzeniem dla osób, które przed objęciem zatrudnienia na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego były ubezpieczone w zakładzie pensyjnym dla funkcjonariuszów w Lwowie.

Zakład pensyjny dla funkcjonariuszów ma w wypadku, określonym w ustępie poprzednim, prawo żądania od służbodawcy, u którego dana osoba korzystała ze zwolnienia od obowiązku ubezpieczenia na mocy § 2 p. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. (Austr. Dz. U. P. z r. 1907 Nr. 1) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. (Austr. Dz. U. P. Nr. 138), ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 370) i ustawą z dn. 22 września 1922 r. (Dz. U. R. Nr. 89, poz. 803), rezerwy premjowej w tej wysokości, do jakiej przysługiwałoby to prawo, gdyby dana osoba przeszła do ubezpieczenia w zakładzie pensyjnym dla funkcjonariuszów w Lwowie. Do tego ostatniego przysługuje zakładowi ubezpieczeniowemu w województwie poznańskim i pomorskiem prawo regresu w myśl §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia z tytułu zaliczenia ekspektatyw w myśl postanowień ustępu poprzedniego.

§ 6. Rozrachunek książkowy i efektywny między zakładami, przeprowadzającymi ubezpieczenie na podstawie ustaw, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia z tytułu ich wzajemnych pretensyj, wynikających z postanowień §§ 3—5 niniejszego rozporządzenia, nastąpić winien — w braku inne umowy między zakładami — z dniem 31 grudnia każdego roku.

§ 7. Rezerwę premjową, przewidzianą w § 4 i § 5 niniejszego rozporządzenia, winien odnośny zakład przekazać w ciągu miesiąca po otrzymaniu wiadomości o fakcie, powodującym obowiązek jej przekazania, dołączając potrzebne obliczenia i daty, jakie mają znaczenia dla obliczenia wysokości rezerwy premjowej i wogóle dla stosunku ubezpieczenia.

§ 8. Zakład ubezpieczeniowy obowiązany jest postąpić w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia bez względu na to, czy zakład wiadomość o okolicznościach, uzasadniających zastosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, powziął bezpośrednio od osoby zainteresowanej, czy też za pośrednictwem władzy administracyjnej, instytucji ubezpieczeniowej lub w jakikolwiek inny sposób.

§ 9. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w stosunku do osób, których ekspektatywy, uzyskane z tytułu ubezpieczenia w województwie poznańskim i pomorskiem, w chwili objęcia zatrudnienia' uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, cieszynskiej części województwa śląskiego, wygasły.

§ 10. Wątpliwości, wynikłe przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia, a zwłaszcza dotyczące sposobu obliczenia względnie wysokości pretensyj, wynikających z niniejszego rozporządzenia, rozstrzyga Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: B. Ziemięcki.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 3. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

90.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 lutego 1926 r.

o zezwoleniu gminy wiejskiej Gdynia w powiecie wejherowskim w województwie pomorskim na przyjęcie ustroju według pruskiej ordynacji miejskiej dla sześciu wschodnich prowincyj z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. ust. pr. str. 261).

Na mocy § 1 ustęp 2 pruskiej ordynacji dla gmin wiejskich siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) i na mocy art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 roku o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminie wiejskiej Gdynia w powiecie wejherowskim w województwie pomorskim, zezwala się na przyjęcie ustroju pruskiej ordynacji miejskiej dla sześciu wschodnich prowincyj z dnia 30 maja 1853 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 261).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Al. Skrzyński

Minister Spraw Wewnętrznych: Wł. Raczkiewicz

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 12. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

91.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 27 lutego 1926 r.

w sprawie pobierania opłat na utrzymanie morskich stacyj ratowniczych i zmiany morskich opłat pilotowych.

Na mocy art. 1 c), 4, 5 i 9 ustawy z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 764) zarządza się co następuje:

§ 1. Na utrzymanie morskich stacyj ratowniczych pobiera się opłatę od przychodzących z morza statków o pojemności od 500 m³ i wyżej: za każdy m³ 0,5 gr.

§ 2. Wysokość opłat pilotowych, ustalonych w ustawie z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 764) zmienia się jak następuje:

w art. 3 wymienionej ustawy w poz. VII. Opłaty pilotowe, punkty 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Od statków o pojemności do 1.000 m³ netto za wejście i wyjście razem 10 zł.

2. Za statki ponad 1.000 m³ netto do 2.000 m³ włącznie — 20 zł“.

§ 3. Przy ściąganiu opłat, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustalone w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 27 marca 1925 roku w sprawie wykonania ustawy z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 268).

§ 4. Pozycję VII. art. 3 ustawy o morskich opłatach portowych, wymienianą w §§ 11 i 12 rozporządzenia z dnia 27 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 268), należy rozumieć w brzmieniu § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Minister Przemysłu i Handlu: Osiecki

Minister Skarbu: J. Zdziechowski

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 12. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

92.

Obwieszczenie

Wojewody Wołyńskiego z dnia 5. II. 1926 r. w sprawie wysiedlenia Dawidiuka-Cala Teodora, zamieszkałego w Kobylji pow. rówieńskiego, z 30-klm. pasa granicznego.

Na podstawie rozporządzenia R. O. P. z dnia 20. 7. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426) wysiedlił p. Wojewoda Wołyński orzeczeniem z dnia 5 lutego 1926 r. L. dz. 495 B. z 30-klm. pasa granicznego na przeciąg lat dwóch, poczynwszy od 1 marca 1926 r. mieszkańca wsi Kobylja m. Korzec, pow. Rówieńskiego, Dawidiuka-Cala Teodora, syna Grzegorza i Eugenji, urodzonego w r. 1902, karanego administracyjnie za nielegalne przekraczanie granicy i uprawianie przemytu.

Podając powyższe do wiadomości polecam podległym mi urzędowi, aby w razie pojawienia się wyżej wymienionego na terenie powiatu tutejszego, niezwłocznie powiadomiono Starostwo.

Puck, dnia 5. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

93.

Obwieszczenie

Województwa Krakowskiego z dnia 10 lutego 1926 r. w sprawie przyjmowania inwalidów wojennych na kurs straży leśnej i polnej w Niepołomicach na rok szkolny 1926/27.

Dnia 1 września 1926 rozpocznie się w Niepołomicach roczny kurs straży leśnej i polowej dla inwalidów wojennych, który potrwa do końca sierpnia 1927 z 6 tygodniową przerwą w miesiącach zimowych.

Kandydaci uczęszczający na kurs, są obowiązani do praktycznych ćwiczeń na roli i w lesie oraz do nauczania się przedmiotów wykładanych na kursie.

Po złożeniu końcowego egzaminu teoretycznego z dodatnim wynikiem z końcem sierpnia 1927, kandydaci otrzymują świadectwo z ukończenia kursu z leśnictwa i rolnictwa.

Kandydaci wykazujący się takim świadectwem mają pierwszeństwo na objęcie posady gajowych w nadleśnictwach państwowych.

Wymogi przyjęcia są następujące:

- a) przedłożenie dowodu, że kandydat jest inwalidą wojennym (książka inwalidzka),
- b) co do stanu zdrowia i w zasadzie zdrowe ręce, nogi, płuca i serce,
- c) co do ogólnego wykształcenia, ukończona szkoła 4 klasowa ludowa,
- d) nienaganne zachowanie się kandydata pod względem moralnym i politycznym,
- e) zobowiązanie się przy przyjęciu do zakładu, ścisłego zastosowania do obowiązującego regulaminu zakładowego.

Kandydaci zatem pragnący być przyjęci na powyższy kurs, winni **do końca maja b. r.** wnieść podanie do Województwa w Krakowie i dołączyć do niego następujące załączniki:

- 1) książkę inwalidzką,
- 2) ostatnie świadectwo szkolne,
- 3) świadectwo moralności,
- 4) świadectwo lekarskie.

Kandydaci na kurs zostaną o prowizorycznym przyjęciu zawiadomieni najpóźniej do końca lipca 1926 r.

O ostatecznym przyjęciu na kurs rozstrzyga Komisja porady zawodowej po przybyciu kandydata na miejsce w Niepołomicach w dniu 1 września 1926 r.

Wychowankowie kursu otrzymują bezpłatnie utrzymanie, opiekę lekarską, ubranie i jedną parę butów z prawem naprawy na koszt Skarbu Państwa.

Za Wojewodę:
(—) Kwiatkowski w. r.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 17. 3. 26 r.

Starosta: Lipski.

94.

Obwieszczenie w przedmiocie obrotu gazami skroplonemi i zgęszczeniami.

Powołując się na rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 12. XII. 25 r. (Dz. Urz. nr. 2 poz. 5 rok 1926) w przedmiocie rozciągnięcia na powiat działdowski i powiaty, które wchodziły w skład b. rejencji gdańskiej, rozporządzeń policyjnych prezesa b. rejencji kwidzyńskiej dot. obrotu gazami skroplonemi i zgęszczeniami, które ogłosiłem w Orędowniku Powiatowym nr. 4. poz. 29 rok 26 wyjaśniam, że rozporządzenia te mają moc obowiązującą na obszarze całego Województwa Pomorskiego. Zgodnie z § 7 rozporz. z dnia 16. XII. 1915 r. (Dz. Urz. rej. kwidz. str. 606) muszą wszystkie naczynia (butle) służące do przechowania gazów skroplonych i zgęszczonych przed dopuszczeniem do obrotu publicznego poddane przez ustanowionych do tego rzeczoznawców odpowiedniemu badaniu, i przepisany wtórnym oględzinom.

Naczynia (butle) służące do przechowania chlorka etylu, eteru metylowego, etylaminu, etylaminu metylowego i czterotlenku azotu winny być poddawane wtórnym badaniom przed upływem dwóch lat od ostatniego badania, naczynia zaś służące do przechowywania wszystkich innych gazów, przed upływem pięciu lat. Przepis ten nie odnosi się do małych ilości gazów do 100 cbm. sześciennych włącznie.

Po dokonaniu pierwszego badania zostanie naczynie przez rzeczoznawcę ostemplowane a właścicielowi jego wydane odnośne poświadczenie na przepisany do tego formularzu i dopiero z chwilą uzyskania tego poświadczenia, naczynia będą do obrotu publicznego dopuszczone. Rzeczoznawcą do badania naczyń tych w powiecie puckim ustanowione jest Stowarzyszenie Dozoru nad Kotłami Parowemi w Poznaniu Oddział w Grudziądzu. Do oddziału tego skierować należy wszystkie zgłoszenia naczyń podlegających badaniu.

Przedsiębiorstwa i osoby, które przechowują gazy zgęszczone i skroplone oraz trudnią się ich wysyłką i sprzedażą, zgłosić muszą w myśl powyższych przepisów prawnych w przeciągu dni 14 u miejscowej władzy policyjnej odnośne naczynia (butle), które nie były poddane badaniu. Przedsiębiorstwa wzgl. osoby niestosujące się do powyższego podlegają karze przewidzianej w § 15 wyżej powołanego rozporządzenia z dnia 16. XII. 1915 roku.

P. Burmistrz, p. p. sołtysi podadzą powyższe w sposób przyjęty do publicznej wiadomości. Organa policyjne zaś obowiązane są przeprowadzać rewizje, czy naczynia służące do przechowywania gazów skroplonych i zgęszczonych a będący w użyciu były przez rzeczoznawcę badane i czy właściciele posiadają odnośne poświadczenie, dopuszczające naczynia do publicznego obrotu.

Puck, dnia 6. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

95.

Obwieszczenie

Państwowego Urzędu Katastralnego w Pucku.

Pp. Sołtysów powiatu puckiego wzywa się do nadesłania matrykuł sumarycznych celem poprawienia.

Puck, dnia 8 marca 1926 r.

Państw. Urząd Katastralny
P. Eckert.

96.

Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Wejherowie.

Powiatowy Urząd Ziemski w Wejherowie podaje do wiadomości wszystkich reflektantów na nabycie ziemi z majątku Mrzezino, że projekt parcelacyjny tego majątku został zatwierdzony decyzją Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu z dnia 22 lutego 1926 r.

Również tą decyzją zostali zatwierdzeni na nabycie osad następujący reflektanci:

1) Parafja Kościelna, 2) Wiśniewski Antoni,
3) Bernard Czarnowski, 4) Pettko Leon, 5) Papka

Franciszek (syn), 6) Pienczke Jan, 7) Hince Józef, 8) Piotrowski Józef, 9) Wandke Franciszek, 10) Łaga Leon, 11) Koj Antoni, 12) Kowalski Miłkołaj, 13) Jakubuś Michał, 14) Majka Jan, 15) Bomka Jan, 16) Nowak Józef, 17) Derc Józef, 18) Zelonka Walenty, 19) Twork Augustyn, 20) Dettlaj Leon, 21) Rathenów Józef, 22) Bastuba Jan, 23) Rotta Ksawery, 24) Radziejewski Franciszek, 25) Zimann Jan, 26) Gmina na kościół, cmentarz i ubogich.

Wymienieni otrzymają zawiadomienia o wysokości należnego od nich zadatku i terminu objęcia osad. Wszyscy zaś pozostali reflektanci z powodu braku ziemi nie zostali uwzględnieni lub też zatwierdzeni są tylko jako kandydaci zapasowi.

Wobec wielkiej ilości podań oddzielne zawiadomienia nieuwzględnionym nie będą wysyłane.

Decyzja Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 22 lutego 1926 roku jest ostateczną i za skarżeniu nie podlega.

Wejherowo, dnia 11 marca 1926 r.

P. Metelski, komisarz ziemski.